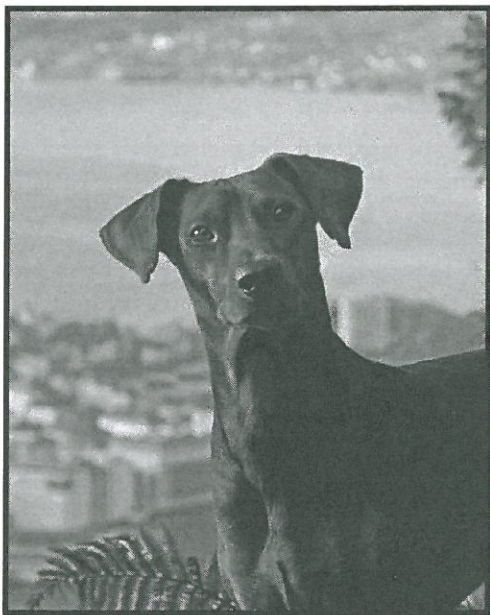

Terapíhund utenom det vanlige

Mange forbinder sikkert ordet terapíhund med en logrende golden retriever eller labrador som vennlig hilser på alle den møter.

Noen pinschere passer også godt til denne beskrivelsen.

Ruffen derimot, kan man vel trygt si, at viser liten interesse for fremmede, med mindre det lukter dyr av dem, da lukter han ivrig på dem en liten stund.

Så hvordan kan Ruffen være terapíhund lur du kanskje på? Som samtaleterapeut jobber jeg sammen med klientene med å synliggjøre mulighetene klientene har.

Fra starten av har Ruffen vært med i terapirommet sammen med oss. I begynnelsen visste jeg ikke hvordan han kunne være en ressurs i arbeidet med klienter. Etter hvert har jeg sett at nesten uansett hva han gjør så er det nyttig.

Det kan være å stille seg mellom oss med ryggen til klienten, da blir det veldig synlig hvordan klienten blir avvist - noe som var tema i den timen.

Det kan være han vandrer rundt mens klienten forteller meg hvor rolig han / hun er. Kjenner jeg etter er jeg gjerne litt urolig i magen, og vi forstår begge etter en stund, når vi klarer å kjenne etter, at hverken klienten eller jeg er rolige, selv om det kan se slik ut utenpå. Når vi etter en stund også kjenner indre ro, har også Ruffen falt til ro.

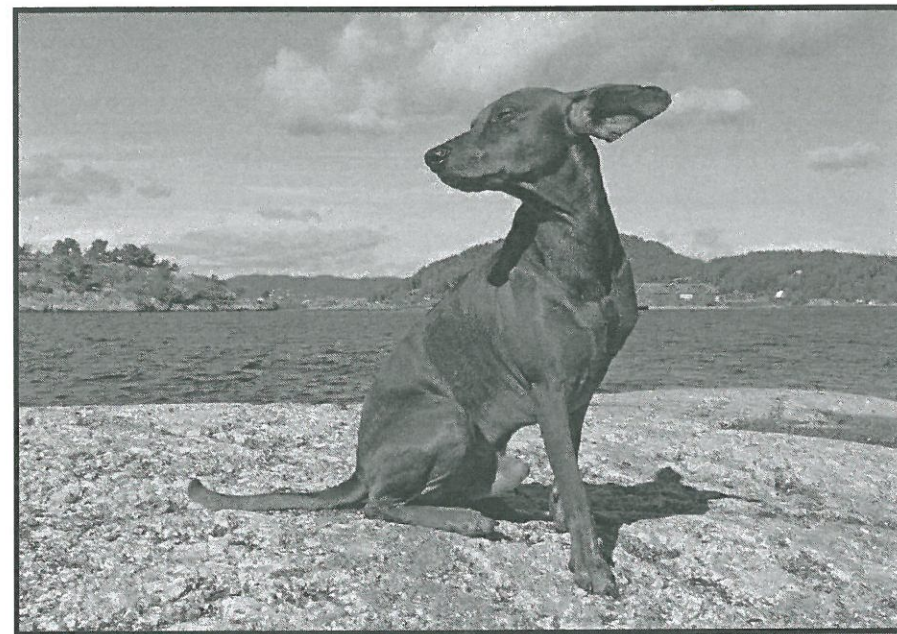
Noen ganger setter han seg rolig like ved siden av klienten og tillater at klienten klapper ham. Ved å berøre Ruffen, får klienten anledning til å kjenne sine egne fingre og en varm hundekropp med pels. Da kan det være at alle tankene som svirret rundt i hodet forsvinner og klienten kjenner at han / hun er bare her.

Ruffen kan slikke klientens tårer og samtidig forsiktig legge en pote på klientens skulder.

Noen ganger avbryter han et eksperiment vi holder på med. Da har vi holdt på lenge nok, har jeg forstått i etterkant.

Selv når han bjeffer på noen av klientene som kommer, kan det brukes. Når klienten blir bevisst på hvordan han / hun selv oppfører seg i møtet med Ruffen forteller det også noe om klientens liv sammen med andre.

Alt Ruffen gjør, gjør han på eget initiativ.

Jeg skal nå i gang med utdannelsen: Dyreassisterte intervensjoner på Universitetet i Ås. Jeg er spent på hva jeg der vil lære om bruk av dyr i terapi.

Ingen hunder er like, ingen terapeuter er like, ingen klienter er like og ingen dager er like.

Så kanskje en egenrådig pinscher passer som terapíhund likevel...

Christina Mjellem
Gestaltterapeut MNGF
www.egnevalg.no